

Het zaad van Ismaël

Galaten 1:6 -> “een ander evangelie, en dat is geen evangelie”

:8 -> “ook al zouden wij, of een engel uit de hemel u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!”

Blijkbaar waren de Galaten benaderd met een ander evangelie. Uit de hele brief blijkt dat ook: in plaats van te leven onder de genade, werden zij benaderd en overgehaald om te leven onder de wet, en wel door Joden. En dat terwijl de gelovigen juist verlost zijn van de wet (Rom. 10:4 en Gal. 3:23-25 bijv.).

Dan kom je tot religie in plaats van geloof.

Het evangelie is een blijde boodschap, terwijl prediking van de wet het opleggen van een zware last is -> het legt een juk op mensen (Hand. 15:10).

Dat er door alle eeuwen heen mensen zijn geweest, die hardnekkig bleven vasthouden aan de wet, en het ook anderen oplegden, is een feit.

Hier in Galaten, wordt ook gesproken over een “engel”. We weten dat satan ook wel genoemd wordt “een engel des lichts”, tenminste, zo doet hij zich voor (2 Cor. 11:14-15).

Uit de geschiedenis weten we dat het in ieder geval twee keer is gebeurd.

De eerste keer was bij de grondlegger van de Mormonen: Jozef Smith.

Volgens hem was aan hem een engel verschenen, die hem een plaats had aangewezen, waar gouden platen lagen met daarop gegraveerd woorden van God: men heeft ze toen overgeschreven – en waar die gouden platen zijn gebleven is niet bekend, ze zijn zoek – en zo is het boek van Mormon ontstaan.

En bij de Mormonen staat het boek van Mormon boven de bijbel.

[Zou er écht een engel aan hem verschenen zijn? De kans is groot dat dit inderdaad zo geweest is, in een visioen ofzo ... maar ... het is niet getoetst aan de bijbel -> levensgevaarlijk.

En dat geldt trouwens in het algemeen: als persoonlijke ervaringen – belevenissen enz. min of meer klakkeloos worden toegeschreven aan God, zonder het te toetsen aan de bijbel.]

De tweede keer was bij Mohammed: er verscheen ook aan hem een engel. Hier waren geen letterlijke gouden platen, maar wel werd verwezen naar gouden platen in de hemel, waarop het woord van Allah stond. Dat is dan aan Mohammed voorgelezen, en die heeft daar vervolgens verslag van gedaan in wat we sindsdien kennen als de koran.

Komt aardig overeen met de mormonen dus -> gouden platen, bladzijden eigenlijk. (en “goud” staat voor de eeuwige, onvergankelijke dingen.)

Via de Galaten worden de gelovigen – ook van nu – gewaarschuwd voor de leringen die door een engel tot stand komen..

Mohammed, een Arabier, en dus een Edomiet -> en omdat Ezau/Edom getrouwd was met de dochter van Ismaël, kun je alle Edomieten dus ook Ismaëlieten noemen (Gen. 36:1-4).

De koran ontkent de bijbel niet, hoewel daaroverheen de koran altijd het laatste woord heeft -> staat hoger.

De koran zelf doet een beroep op de bijbelse geschiedenis, en met name dan de geschiedenis van Abraham, en daarna Ismaël en Isaäk. De koran claimt ook letterlijk dat de Arabische volkeren rechtstreeks afstammen van Ismaël, en niet alleen dat, maar ook dat hij degene was, die het eerstgeboorterecht kreeg.

Wij weten dat het niet zo is; het is dus een bewuste omkering, een onterechte claim.

Deze verspreiding van de koran sinds Mohammed ging vrij snel; de eerste tien jaar was hij als een soort roepende in de woestijn (en die heb je daar genoeg immers, zand genoeg!), maar daarna ging het heel snel, eigenlijk binnen één generatie.

Dat is zo vreemd nog niet, want het sloot aardig aan bij leringen die in dat deel van de wereld al bestonden en overgeleverd waren.

[Zie o.a. de werken van Flavius Josephus, Joodse geschiedschrijver -> geschreven in de eerste eeuw van onze jaartelling -> en daaruit blijkt dat de Arabieren zich wel degelijk baseerden op Ismaël en het veronderstelde eerstgeboorterecht.

En de koran en het mohammedanisme is daar dan vervolgens op gebaseerd -> daar was niet zoveel meer voor nodig.]

Het is trouwens net zo'n verhaal als de merkwaardig snelle verspreiding van het evangelie onder de Kelten.

De prediking van het bijbelse evangelie sloot aan bij bepaalde opvattingen die onder de Kelten in ere werden gehouden -> met name ook de Messiasverwachting. Er was daar "goede aarde" toen het daar gebracht werd.

["Kelten", afstammelingen van de tien stammen van Israël; zuid- en west Europa bewonend tot de Britse eilanden toe.]

Aan de andere kant was er voor het mohammedanisme toebereide aarde via de lijn die de Arabieren zelf trokken vanaf Ismaël tot hun eigen generaties.

Mohammed kwam pas zo'n 600-700 jaar later dan Flavius Josephus.

Volksoverlevering en vasthouden aan de identiteit heeft altijd bestaan, bij elk volk – al dat soort dingen worden aan de volgende generatie doorgegeven.

Mohammedanisme is in ieder geval een boodschap naar de mens (-> waarschuwing in Gal. 1:10).

Het lijkt zelfs veel op het Judaïsme; niet qua inhoud, maar op de ontelbare regels die het dagelijks leven bepalen en voorschrijven hoe iets moet – en die het stellen van vragen eigenlijk onmogelijk maken – het ligt vast. Je doet wat er gezegd wordt, je laat wat er verboden wordt – en daarmee uit. Het is dus een boodschap naar de mens, omdat hij een beroep doet op de activiteit van de mens.

Je kunt het zien als een soort boekhouding: aan de ene kant alle zonden en tekortkomingen, en aan de andere kant de goede werken die men verricht heeft; en aan het einde van de rit dan maar hopen dat de weegschaal naar de goede kant uitslaat -> meer "bonuspunten" dan "verliespunten", dan heb je een soort tegoed bij Allah, of bij God -> dat is de strekking.

Dat is volledig in strijd met de bijbel, want die leert, dat er niemand is, die goed doet (voor God althans niet -> Rom. 3:10-18) omdat het niet slechts gaat om de werken die de mens doet, maar om de motivering daarvan, de beweegredenen.

Echter: het wettische systeem is gebaseerd op de aanwezigheid van iets goeds in de mens, dat door de wet ontwikkeld zou moeten worden.

Maar als dat enige goede er niet is, heeft de wet geen zin -> en dat is wat de bijbel leert -> er valt niets te ontwikkelen; nou ja, er is een zondige natuur, en die kun je beter niet ontwikkelen.

Als je mensen de wet op legt, en het goede is er niet, maar wel het kwade, dan wordt het kwade geactiveerd: "wet doet zonde kennen", en

"wet doet zonde toenemen" (Rom. 5:20,21).

Maar het evangelie is niet naar de mens, zodat alle overleggingen, alle vleeselijk verstand, aan de kant wordt geschoven, waarbij God geeft wat wij nodig hebben om Hem te kunnen dienen, nl. Zijn genade en Zijn kracht, anders zouden wij het niet kunnen ("Mijn genade is u genoeg, en Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht").

Volgens Galaten 4:21-31 is Ismaël de zoon van Hagar, de slavin die weggestuurd werd, terwijl Isaäk de zoon der belofte was uit Sara.

Zie ook Genesis 21:12 ->

"door Isaäk zal men van uw nageslacht spreken"- gezegd tot Abraham.

Oftewel: het nageslacht van Abraham zal Isaäk heten, en die zou erven. En hij, die naar het vlees verwekt werd (Ismaël), vervolgde hem, die naar de geest verwekt was (Isaäk) -> Gal. 4:29 (Niet alleen toen, maar ook nu!)

Hier staat Ismaël tegenover Isaäk, oftewel de wet (slaaf) tegenover de vrije.

Maar de strekking gaat nog veel verder -> de wettische mens vervolgt altijd de vrije mens.

De naam "allah" betekent trouwens gewoon "god". Het is geen persoonsnaam. De God van de bijbel heeft wel een Naam, waarmee Hij aangesproken wordt, nl. "Jehovah", de "Ik Ben".

De beide broers, Ismaël zowel als Isaäk, zouden beiden stamvader worden van een volk, tenminste:

"Ismaël zou gesteld worden (als hoofd) van een groot volk" (Gen. 21:18).

En van Isaäk wordt gezegd, via Abraham, dat "zijn nageslacht zou zijn als de sterren des hemels, en als het zand der zee, zo talrijk (Gen. 15:4-6)", en "Ik zal u tot een vader van een menigte volkeren maken"- "Ik zal u tot een volk stellen".

En het verbond met Abraham ging over op Isaäk -> Gen. 17:4-8 en Gen. 17:18-22.

En die vele volken zijn Israël, nl. niet alleen het Joodse volk (de twee stammen), maar volkeren die uit alle twalf stammen zijn voortgekomen, zoals ook Angelsaksische volkeren, Scandinavische volkeren, Amerika.

En de Arabische volkeren, uit Ismaël voortkomend, zijn in wezen één groot volk, het zijn allemaal Arabieren.

En tot de dag van vandaag staan die twee tegenover elkaar.

De "Israël"volkeren waren ontvankelijk voor het evangelie – algemeen gesteld.

De Arabische volkeren waren ontvankelijk voor het mohammedanisme.

En de vijandschap, de haat, die openlijk wordt geuit door "Arabieren", vindt zijn oorsprong in de jaloezie op de hele westerse beschaving -> ontwikkeling als gevolg van de zegen van God, Die immers gelovigen zegent -> dat pakt dus gunstig uit voor een land waar veel gelovigen wonen.

Om maar bij Nederland te blijven -> dat is heel duidelijk terug te vinden in de Nederlandse geschiedenis.

Heel lang was de kreet: "God, Neerland en Oranje" een vanzelfsprekendheid, een duidelijke overtuiging (nu niet meer).

Zo is ook Amerika opgebouwd door gelovigen in eerste instantie, die daarheen trokken uit o.a. Ierland, Engeland, Scandinavië.

En dat er ook heus wel het nodige is misgegaan, ook in streven, natuurlijk ...

Maar waar men de Here wil dienen en trouw blijft, zegent de Here.

En hoe ging het met Ismaël?

Volgens Galaten 4:29: "hij vervolgde Isaäk".

En we weten dat als gevolg daarvan hij weggestuurd werd -> naar de woestijn.

En waar vinden we hem nu terug? In de woestijn.

Hoe die landen er vroeger ook bij lagen, ze zijn nu, over 't algemeen, woestijnen geworden.

Waarom?

Dat weet je niet echt

- door slecht bestuur van een land?
- Door God, Die de regen inhoudt? (kan goed -> bijv. Deut. 28:12)

Maar, hoe dan ook, het is zo.

Je ziet de tegenstelling tussen het rijke, ontwikkelde, christelijke (nou ja, was) westen – en een mohammedaanse wereld met hun allah – droog, dor, straatarm.

(nou ja, sommigen hebben geld, maar dat kun je niet eten)

Het ziet er ook niet mooi uit -> kijk de huizen, hun hele omgeving – en kijk eens naar de mensen – of ze blij zijn, of ze plezier hebben – gelukkig zijn – vrede hebben gevonden – enz.

[Er zijn natuurlijk uitzonderingen, qua rijkdom en schoonheid, maar in 't algemeen gesteld, is de situatie toch zoals hierboven beschreven.]

Zij hebben wel in grote mate de beschikking over olie, die mede het westen z'n rijkdom en macht geeft. En waar komt die olie werkelijk vandaan? Die komt uit die oude wereld, die eenmaal vergaan is met de wateren van de grote vloed uit Genesis 1.

Het zijn de overblijfselen (nl. samengeperste plantenresten) van een oude wereld.

En wie was de "beheerder" van die wereld, die in opstand kwam tegen God waardoor een oordeel kwam? -> de satan, oftewel de god die de mohammedanen nu vereren: allah.

Enerzijds drijft de westerse wereld daarop (op olie) en heeft er voorspoed door, terwijl zij (de arabieren) alleen het geld ervan hebben, maar dat kan in de toekomst snel veranderen als zij de olie inhouden.

De jaloezie uit zich bijv. ook in het altijd maar opeisen van hulp:

Toen Amerika het straatarme Afghanistan te hulp schoot tegen de Russen, militair en sociaal, kregen ze daarna nog een schop na toen Amerika (en de westerse landen) zich terugtrokken, na het verslaan van de Russen (jaren 70, 80 vorige eeuw ong.), zo van: jullie vertrekken nu, en laten ons straatarm achter ... maar dat waren ze daarvóór ook al.

De Arabische landen eisen (Palestijnen ook een goed voorbeeld) en verwachten ook, dat het rijke westen hen altijd te hulp schiet en geeft, maar meer op grond van ... we hebben er recht op ... En eens dankbaar daarvoor zijn ... nee.

De westerse wereld, Amerika voorop, geeft altijd overvloedig bij rampen, crises, maar ook aan/via organisaties die daar proberen de armoede/nood te verlichten.

Eigenlijk zou je denken, net als Elia:

- jullie roepen nu al een kleine 1500 jaar tot jullie god, en wij roepen/vertrouwen zo'n 2000 jaar tot/op onze God, en kijk maar wat het verschil is.

Waar is dan die god van Mohammed, en wat is er van terecht gekomen?

En aan de andere kant: waar is de God van Isaäk, en wat heeft Hij gedaan?

Natuurlijk is het triest voor al die mensen daar, gevangen in zo'n religie.

Hoe kun je ze helpen?

- ze het evangelie aanreiken – de genade Gods – de blijde boodschap.

Dat is de enige manier om hier onderuit te komen – uiteraard niet direct in aardse omstandigheden, maar wel verlossing uit die benauwde, verstikkende godsdienst.

Het is alleen heel moeilijk daar, omdat je gelijk als vijand wordt gezien; het kan je je leven kosten.

“Men” is verblind (de wettische mens in het algemeen zelfs); blind voor de genade die God schenkt. Men kleedt zich ook zo: bedekt -> niet alleen het hoofd (hoedje!), maar met nog meer bij de moslims (2 Cor. 4:3, 4).

(Jesaja 25:7 -> overdrachtelijk bedoeld natuurlijk, maar de letterlijke sluier demonstreert de geestelijke bedekking).

Nu Amerika bij monde van president Bush heeft gezegd, dat zij de strijd tegen het terrorisme zullen winnen, leert de bijbel toch anders -> zij zullen niet winnen!

Openbaring 12:4-6 leert, dat de gemeente wordt weggerukt voor het naderende gevaar -> de opname. De draak is een beeld van satan zelf -> zie ook Op. 13:11 en Op. 13:2 : een politiek leider in het Midden-Oosten ontvangt zijn kracht, troon en macht van: de draak, dan wel de duivel.

De “vrouw” is Israël -> Op. 12:1 -> “bekleed met zon, maan en sterren” (denk aan de droom van Jozef bijv.). De “mannelijke zoon” is de gemeente.

Nu kun je zeggen, dat niet alle Arabieren terroristen zijn; dat is ook zo – maar waar men vast houdt aan de koran (en die wordt steeds meer verbreid en geleerd), daar wordt de haat en vijandschap tegen andersdenkenden, primair tegen het westen (en dus Israël – volkeren) aangemoedigd -> totdat Ismaël zijn verloren gegane eerstgeboorterecht van Isaäk terug heeft – in hun ogen dus.

Maar voor het zover is, worden gelovigen weggenomen.

De westerse wereld in het bijzonder zal “lege plekken” vertonen; verzwakt worden ook hierdoor.

En wat zullen de Arabieren roepen? “wij hebben gewonnen”.

Dan zal ook hun “messias”, die zij al zo lang verwachten, de “Mahdi”, verschijnen, die niemand anders is, dan de antichrist, de figuur uit Op. 13:11.

Dan wordt over de hele wereld een antichristelijk rijk gevestigd, uitgaande van het Midden-Oosten, Babel zelfs.

Zo komt het eerstgeboorterecht voor een poosje (ong. 40 jaar) toch terecht bij Ezau – Ismaël – Amalek.

Dáárna pas zal er overwinning zijn, niet eerder.